

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5901/2022
01.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Катарине Манојловић Андрић, Марине Милановић и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији си пуномоћници Мирјана Димитријевић и Радован Џанић адвокати из ... и Стефан Димитријевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова - Сектор за ванредне ситуације, коју заступа Државно правобранлаштво - Одељење у Краљеву, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 267/22 од 03.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 267/22 од 03.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 267/22 од 03.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 635/18 од 04.11.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да на име накнаде стварне штете и изгубљене добити на засадима малине и шљиве исплати тужиоцу износ од укупно 511.250,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од 04.11.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је део преиначеног тужбеног захтева преко досуђеног износа па до траженог износа од 731.900,00 динара, са законском затезном каматом на ову разлику почев од 04.11.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 127.247,48 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 267/22 од 03.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ивањици П 635/18 од 04.11.2021. године у првом и трећем ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Према наведеној одредби, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је поребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема места одлучивању о посебној ревизији тужене ни изједног од разлога предвиђеног означеном одредбом. О пасивној легитимацији тужене у споровима за накнаду материјалне штете настале елементарном непогодом - падавином града, која је задесила територију Општине Ивањица 14.05.2015. године, постоји уједначена судска пракса заснована на одредбама тада важећег Закона о министарствима којим су послови противградне заштите у надлежности Министарства унутрашњих послова и обављају се преко Сектора за ванредне ситуације. Однос између одговорности тужене и одговорности јединице локалне самоуправе, која по одредбама Закона о локалној самоуправи организује заштиту од елементарних непогода, у судској пракси разрешен је у складу са чланом 206. Закона о облигационим односима о солидарној одговорности више лица за исту штету и правом избора оштећеног да захтева накнаду штете од било ког одговорног лица (члан 414. став 1. Закона о облигационим односима).

Допринос оштећеног настанку штете, у смислу члана 192. Закона о облигационим односима, није само правно већ и чињенично - фактичко питање које се процењује у сваком конкретном случају. У овом случају је утврђено да противградну мрежу, чије непостојање тужилац сматра тужиочевим доприносом у настанку штете, уопште није могуће поставити изнад засада шљива (због висине стабала, великих крошњи и великог међуредног растојања), а да конфигурација терена на којем се налази тужиочев маслињак онемогућава постављање противградне мреже и изнад ових засада.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора побијаног дела у износу од 511.250,00 динара очигледно је нижа од динарске противвредности 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије.

Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић